No. 2228 Zaterdag 18 September 1926. 43ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Koloniale Raad.

Voorloopig Verslag.

Traktementsverhooging, Hoofd-Ambtenaren.

Het afdeelingsonderzoek heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Van verschillende zijde werd er op gewezen, dat bij de pogingen tot verbetering van de positie der ambtenaren, welke ten slotte geleid hebben tot de in den loop van 1923 plaats gehad hebbende salarisherziening, steeds van een herziening over de geheele linie sprake geweest is. Dit is steeds in het oog gehouden en in dien zin is de herziening opgevat en tot stand gebracht.

Een formeele verdeeling is gemaakt naar gelang de bezoldigingen bij Koninklijk, dan wel bij Gouvernementsbesluit werden vastgesteld; geen enkele groep is toen echter uitgesloten.

Algemeen waren de afdeelingen daarom van oordeel, dat thans niet tot verhooging van het inkomen van hoofdambtenaren kon worden besloten zonder tegelijk ook het geheele bezoldigingsbesluit te herzien en ook de andere ambtenaren daarin te betrekken. Uitsluiting van laatstbedoelde groep kon in dezen gedachtengang geen verdediging vinden. Wijziging ergens in de regeling heeft gevolgen elders en lokt andere veranderingen uit, die dan niet tegen te houden zijn en niet kunnen uitblijven.

Uit het voorgaande volgt, dat het stelsel, dat het Bestuur thans schijnt voor te staan, geen bijval kon vinden, n.l. het verhoogen van de traktementen van een bepaalde groep eenerzijds en anderzijds het laten van de andere groep met het in 1923 vastgesteld inkomen, benevens een duurtetoeslag, welke echter tot wederopzeggens toe is verleend en steeds kan worden ingetrokken. Het door het Bestuur ingenomen standpunt wilde met het oog hierop weinig aanbevelenswaardig voorkomen. Bevrediging kan dit stelsel niet schenken; veeleer kan het misnoegen wekken bij degenen, die niet in deze herziening zijn begrepen, hetgeen, te oordeelen naar wat reeds hier en daar tot uiting is gekomen, het ingediende ontwerp ook bezig is teweeg te brengen. En — zoo werd door menig lid betoogd — er moet tegen gewaakt worden, dat door hetgeen niet ten onrechte als verschil in behandeling wordt gevoeld, de geest in het korps en bij het lagere personeel bedorven wordt. Voor alle rangen — hooge en lage — gelden wat de memorie van toelichting noemt, de kostbare levensomstandigheden, die de ontwikkeling van Curaçao thans heeft tot stand gebracht. Deze omstandigheid en het onbevredigende van bovenbedoeld tweeslachtig stelsel moeten naar het eenparig oordeel der afdeelingen leiden, of tot algeheele traktementsherziening, of tot het toekennen van duurtetoeslag over de geheele linie.

Wat het eerste aangaat, moet hier in herinnering worden gebracht, dat in het voorloopig verslag op de voorloopige begrooting voor 1927 dd. 29 Maart 1926 verklaard is (ad artt. 31*a* 36*a*), dat er naar het oordeel van vele leden bij het tegenwoordig beeld van de ontwerp-begrooting, welke een beduidend nadeelig saldo aanwijst, aan traktementsverhooging en een algeheele herziening van de bezoldigingsregeling niet te denken valt.

Dezelfde meening werd nog steeds door verschillende leden in de afdeelingen verkondigd, onder toevoeging, dat niet tot traktementsverhooging kan worden overgegaan wegens menig onzeker punt in Curaçao's vooruitzichten en het feit, dat de toestand zich nog niet geconsolideerd heeft. In deze phase van evolutie dient, naar het oordeel der hier aan het woord zijnde leden, ten deze de toekomst niet vooruitgeloopen, doch ten einde met alle gebeurlijkheden rekening te kunnen houden, het verder verloop afgewacht te worden en inmiddels op een wijze, waarmede momenteel althans hetzelfde te bereiken is, aan de opkomende nooden en behoeften tegemoet gekomen te worden. En h. i. is de duurtetoeslag hiertoe het meest geëigende middel.

Konden andere leden al de hierboven gemaakte opmerkingen niet geheel deelen, ook zij achtten het niet raadzaam dit gebiedsdeel blijvend te binden in deze periode van zich steeds wijzigende economische omstandigheden, verder aanvoerende, dat buitendien een lange weg moet worden bewandeld, voordat een algeheele salarisherziening haar beslag krijgt. Naar hunne zienswijze moet de begrootingswetgever zich een zekere mate van vrijheid van handelen voorbehouden, ten einde geen rechten of aanspraken te krenken en niet aan gekoesterde verwachtingen voedsel te geven. Op deze gronden gaven ook deze leden aan duurtetoeslagen de voorkeur en — om de reeds uiteengezette redenen — aan alle landsdienaren zonder onderscheid van rang of beteekenis van het bekleede ambt.

Overigens konden verschillende leden zich niet vereenigen met de in de memorie van toelichting opgenomen rangschikking der ambten. Over het algemeen stellen deze leden prijs op het behoud van het in 1923 aanvaarde richtsnoer, behoudens enkele kleine wijzigingen, als bijv. de betrekkingen van gezaghebber van Bonaire en Aruba, welke beide naar het gevoelen dezer leden, thans niet meer gelijk te stellen zijn. Dit een en ander wordt evenwel niet als zoo gewichtig beschouwd om onder de huidige omstandigheden een salarisherziening met al hetgeen daarmee samenhangt te wettigen.

Voor wat de uit te zenden krachten betreft, werd opgemerkt, dat niet al de in de memorie van toelichting vermelde betrekkingen door uitgezonden ambtenaren steeds zijn en thans worden bekleed, terwijl aan den anderen kant (voorzoover althans naar buiten blijkt) ook moeilijkheden zijn ondervonden bij het aanvullen van vacatures bij het onderwijzend personeel aan 's Lands scholen, welke moeilijkheden door het in onderzoek zijnde ontwerp niet uit den weg worden geruimd. Verder werd er op gewezen, dat terwijl de Raad in Mei l.l. zij het dan onder twee verschillende benamingen voor 1927 f 12.000, voor den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst heeft gevoteerd, thans door het Bestuur f 10.000 als traktement wordt aangevraagd, zonder duurtetoeslag of personeele toelage, hetgeen in zeker opzicht minder verreikt dan de Raad in Mei l.l. bereid was te gaan.

In dit verband gaven enkele leden te kennen, dat de vereeniging der betrekkingen van Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en van bacterioloog in een en denzelfden persoon wellicht ook oorzaak is van ondervonden bezwaren, althans die vermeerderd of vergroot heeft, aangezien het niet van zelf sprekend is, dat zelfs een ervaren bacterioloog steeds de vereischte geschiktheid en tact bezit om als chef van den betrokken tak van dienst op te treden, een arbeidsveld, dat zich ver buiten de muren van zijn laboratorium uitstrekt.

Komen de afdeelingen langs boven aangeduide, onderling niet al te zeer afwijkende wegen tot het beginsel van duurtetoeslag, zij meenden dan aan den anderen kant, dat geen uitzondering gemaakt en derhalve duurtetoeslag toegekend moet worden over de geheele linie en dus ook aan den Inspecteur van het Onderwijs, die eveneens een hoofdbetrekking vervult, doch die niet in de memorie van toelichting voorkomt.

Den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst voor wien reeds f 12.000 uitgetrokken is buiten beschouwing latende, zouden de afdeelingen willen voorstellen den in de memorie van toelichting genoemden ambtenaren, zoomede den Inspecteur van het Onderwijs, tot wederopzeggings toe en verder onder dezelfde voorwaarden als voor de andere ambtenaren bepaald, ieder, ongeacht de beteekenis van zijn ambt, voor 1927 een duurtetoeslag naar reden van f 1.008 te verleenen. De afdeelingen kunnen er zich volkomen mee vereenigen, dat hun tevens een duurtetoeslag tot gelijk bedrag met terugwerkende kracht tot 1 Juli 1927 ten laste van de loopende begrooting wordt toegekend.

Hetgeen enkele der genoemde ambtenaren thans reeds als duurtetoeslag of onder soortgelijke benamingen mochten ontvangen, ware uitteraard thans te verrekenen.

Met het oog op de toenemende duurte zouden eenige leden het Bestuur willen verzoeken reeds terstond, geheel onafhankelijk van de lotgevallen van het onderhavige ontwerp, voor wat 1926 aangaat evenbedoelden duurtetoeslag te willen toekennen.

Indien de gemaakte berekening juist is zouden 19 hoofdambtenaren voor een duurtetoeslag als hierin bedoeld in aanmerking komen. Gevraagd werd welk bedrag (wegens mogelijke verrekeningen) hiervoor noodig zou zijn.

Door sommige leden werd er de aandacht op gevestigd, dat de Apostolisch Vicaris en de Roomsch Katholieke geestelijken van den 2den rang geen duurtetoeslag genieten, en zulks in afwijking van hetgeen daaromtrent in vroegere regelingen was bepaald. In-

Curaçaosche Ditjes en Datjes.

Van vele kanten geinterpelleerd. waarom ik vorige maand gezwegen heb als 'n mof.

Mijn lieve mensch, doodeenvoudig omdat ik in Juli, drie, zegge drie, artikeltjes gepend heb voor de *Amigoe*, en omdat 't zoo warm was, en omdat ik geen zin had, en omdat ik uit logeeren geweest ben tien dagen lang in de stad, in de Breedestraat van Otrabanda in 'n huis met 'n trapgeveltje dicht, heel dicht bij de aloude St. Annakerk.

'n Prettig huis, maar warm en rumoerig,

Warm van binnen, rumoerig van buiten.

Een dier logeerdagen wees de thermometer op mijn kamer 92°.

— „Kan niet," zei mijn rechterbuurman over den Koningspalm.

— „'t Is toch zoo, kijk maar!"

— „Dan deugt ie niet."

Wat zal men hierop zeggen?

Thermoflesch met ijs-. en douche met regenwater hebben me behoed tegen 'n langzaam wegdruppelende smeltdood.

Dien eersten nacht in mijn knus stadsch slaapkamertje was 'n sombere tragedie. Morpheus sloeg er 'n allerellendigst figuur, had zeker vergeten z'n hansop aan te schieten.

Z'n handlangers waren 'n slordig partijtje claxons, 'n steamer, 'n haan, 'n ezel, 'n krolsche kater en 'n mug.

Waarom toeteren door de Otrabandasche Breedestraat gierende auto's in 't middernachtelijk uur, toch zoo idioot - keihard?

Allemaal aanstellerij, want 't asphalt tusschen de wittige, geelige, rosige gebalconde huizenrij, is zoo leeg, zoo trafficloos, als de San Willibrordsche saligne, en dat is wel 't toppunt van vacuumdom.

Waarom schakelen de chauffeurs 's avonds na tienen, hun brullende levenmakers toch niet om in 't liefelijk imitatie-getjilp van 'n lijster of leeuwerik, ik bedoel in precies zoo'n muzikaal tiereliertje, waarmee vroeger Baron van Hardenbroek z'n Fordje voor aanrijding behoedde.

Dat *overdag* de chauffeur de Koning van den weg is, allright, esnap neel goed dat je met je tijd moet meegaan, maar *'s nachts* past 't hem z'n kroon in 't marokijn etui op te bergen; 'n beetje consideratie met z'n vermoeiden medemensch achter de klamboe is toch heusch niet te veel gevraagd van Zijne Koninklijk Hoogheid.

Wilt ge me gelooven, dat 't op zekere uren van den dag, in de voorkamer van dat Breedstraatsche huis met 't trapgeveltje je reinste illusie was, 'n gezellige boom te kunnen opzetten. B. v. Er kwam bezoek. Hoe maak je 't, kerel? Best, ga zitten en steek 'ns op. Zeg, heb je.... poeroepoeroerrrrrroere..., heb je gehoord, dat,... kirrriklrrrrirri..... dat de Kxm ,... broebrroeboebrroebrrroe.... in San Fran..,. toeteretoetttoetoeeet.,., in San Francisco is.... rrrrrrrr..... is aange.... boehoeboehoeboehoee.... spoeld?

Dat is nu geen fictie, maar 'n allerluguberst feit.

Ben op 'n snikheeten achtermiddag uit mijn snikheete kamer naar dat snikheete zaaltje getippeld, gewapend met potlood en blocnote en heb die verbijsterende rhapsodie als van 'n amok-makend brulboei-insemble, toon voor toon, phonisch, op 't papier vastgelegd.

Weet U, waar die cacophonie iets van weg heeft?

Van 'n gehakt, 'n stamp, 'n hachée van varkensgeknor, buldoggebas, schapengeblèr, hyéna-gegil en leghorngekraai, met er overheen 'n lawaaisausje van 'n reuze-sproei-nies a la jardinière.

Als 't zoo doorgaat,- en 't gaat immers steeds crescendo, dan tuft op 'n frisschen morgen 'n auto door Willemstad's straten met links boven de motorkast 'n formidable hoorn met precies dezelfde toeter-capaciteit, als de titanenstoomfluit van de Isla, die je hier op San Willibrordo duidelijk kunt hooren

Vrees met groote vreeze, dat de in de Willemstadsche auto-zône geboren en getogen kindertjes, allemaal zich later zullen ontpoppen tot dubbelgangers des heeren Slymering; wat zal in dien toekomstigen tijd van „wacht 'n beetje", 't kauwgom opgeld doen!

Ben in die balsemieke dagen, menigmaal door mijn muzikale buren getracteerd op exquise symphonische geneuchten.

Daar had je o.a, de repetities van 't Volksbond-muziekcorps „*Excelsior.*"

Daar zat Schwung in!

Opende steeds met „*Wien Neerlandsch bloed*".

In een der naburige kamers hoorde je dan geregeld 't teruggeschuif van 'n bureau-stoel, wat verraadt óf op den spits gedreven vaderlandsliefde, óf is toe te schrijven aan 'n toevallige samenloop van omstandigheden.

Ik genoot, hobbelend op de maat in mijn decadenten wiegstoel, driekwartsmaat, vierkwartsmaat op en neer, en spitste me al op de officieele uitvoering van 31 Aug. welke me, helaas, door een onvoorziene kink in de kabel niet gegeven was te savoureeren.

Aan dirigent Casiano en z'n onvermoeid corps mijn hulde!

Dan had je schuins over ons in de Breedestraat 'n gramaphone in volle actie, die uit den treure 't nu zoo populaire „*Valencia*" afdreunde.

Mooi is anders!

Dan had je aan den achterkant van ons huis, in de Conscientie-steeg, 'n familie die 'n piano rijk was.

Daar zijn piano's en piano's. Never mind!

Elken dag trouw klonken uit de open ramen van dat piano-huis, de opgewekte tonen van de bekende quatremains „*Dichter und Bauer*" met ongeveer halfweg, stereotiep precies dezelfde fout.

Dat 't 'm in den boer, en niet in den dichter zat, doet niets ter zake.

Eenmaal is 't me toen overkomen, dat ik 10.37 P. M. onder mijn klamboe verdween, en plots de pieuse avond-atmosfeer werd doorpriemd, door de wipperige tingeltangelachtige klanken van 'n pianola, recht over ons uit dat roode heerenhuis, waar nu, God betere 't, 'n rommelig winkeltje ook al zijn tenten heeft opgeslagen.

Voor 't „*noblesse oblige*" schijnt men in Willemstad al heel weinig te gevoelen!

Die pianola-gangmaker heeft met korte tusschenpoozen 'n stevig half uurtje, manhaftig getrapt, en de vroolijke moppen, natuurlijk gelardeerd met auto-dissonanten, die ie er uittrapte, hielden me klaarwakker en tooverden me voor den geest beelden uit den tijd, toen ik nog 'n reuze-klein Jan Paultje was, toen ik nog de hoepla's met groene petten, als 't summum van muzikale artistiekerigheid beschouwde.

Kwam vóór 't indommelen tot de conclusie, dat wis en zeker, 'n pianola, hoe rhytmisch ook bewerkt, toch feitelijk 'n aanfluiting is, van de door God geïnspireerde hemelsche harmonie der klanken.

Niet met me eens? Wel, ook al goed.

Weet U, wanneer ik genoten heb in die lijn?

Op 'n Donderdagavond in de St. Annakerk, nà 'n heel gewoon Lof.

Toen begon maestro J. Palm, de organist, te fantaseeren op de eenvoudige melodie, van 't zoo juist gezongen lied ter eere van God's lieve Moeder.

Wat was dat roerend mooi!

Toen eerst kwam 't prachtorgel tot z'n volle recht.

't Daverde, 't zong, 't kreunde, 't smeekte, 't weende, 't jubelde, z'n donzige tonen wiekten omhoog als een vlucht van blanke duiven, en steeds zweefde er doorheen, omlaag, omhoog, in meesterlijke greep de liefelijke melodie van 't lied, de Onbevlekte Moedermaagd ter eere.

Weet ge, wat me'n openbaring geweest is in die dagen?

De kinderlijk-oprechte godsvrucht van ons roomsch volk van alle standen en kleurnuances.

Geen oogenblik van den dag, is in onze Kathedraal de groote Meester alléén en verlaten, zooals in zoo menig kerkje op onze buitenposten.

Arme negerinnen, stoere mannen in de kracht van hun leven, dames uit de hoogste kringen, heeren die zich hun pracht-geloof niet schamen, druk-

dien juist mocht zijn hetgeen loopende geruchten als de oorzaak daarvan aangeven (n.l. dat geen duurtetoeslag is toegekend aan personen, wier inkomen door de Kroon is bepaald) vertrouwden de hier aan het woord zijnde leden, dat het Bestuur bij Nota van wijzigingen het desbetreffend voorstel zal willen doen en ook hier een regeling met terugwerkende kracht treffen, ingaande den 1n. Juli 1926. De overige leden sloten zich hierbij aan en ondersteunden het in het voorgaande opgesloten verzoek.

Er bestaan bij de afdeelingen geen bedenkingen tegen de voorgestelde omschrijvingen van art. 55 betreffende de kosten der voorziening in de godsdienstige behoeften van de Protestantsche Gemeente op Bonaire, welke geheel in overeenstemming is met den inhoud van 's Raads schrijven van 8 Maart 1926 No. 9.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 3n. September 1926.

De Rapporteurs,
CHARLES ELLIS.
J. J. BEAUJON.

Nogmaals: het Woningvraagstuk.

Het woningvraagstuk „und kein Ende."

Ja helaas, „und kein Ende"; want bij de tegenwoordige zucht, om maar steeds meer te halen van den huurder, weet geen mensch waar we ten slotte belanden zullen.

Het vraagstuk is en blijft urgent, en nog steeds houden wij ingrijpen van overheidswege voor allernuttigst, om van noodzakelijk niet te spreken.

Dat wij bij het bepleiten hiervan niet alleen staan, moge blijken uit het volgende bericht dat we vonden in „Het Centrum" van 3 Aug. l.l.

„Het Nederl. Werkliedenverbond „Patrimonium" heeft den Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid een adres doen toekomen, waarin Z. E. aan de hand van tal van overwegingen verzocht wordt, althans in de groote steden niet over te gaan tot algeheele intrekking der huurwetten en bij beperking van de taak der Huurcommissies te willen rekenen met de belangen der economisch zwakkeren, *„die zonder beschermende bepalingen der wet ongetwijfeld in hooge mate zouden worden geschaad"*, gelijk de slotconclusie van het adres luidt.

Daar zijn er dus nog een heele hoop meer die erover denken zooals wij, al beweert de anonieme briefschrijver van de N. Rott. Ct. dat „men haast overal elders, thans met goed fatsoen tracht af te komen van z.g. crisiswetten....."

Begrijpelijk, dat er van zekere zijde tegen gesputterd wordt; want het is me nog al geen prachtige kans op een zoet winstje, die erdoor verloren gaat.

Dit mag echter voor de overheid, die de zorg heeft voor alle klassen en categorieën der maatschappij, geen reden zijn, om ter wille van één klasse, die zich in haar vrijheid belemmerd ziet, een andere in den steek te laten.

Immers, wanneer het blijkt, dat niet in één enkel geval, maar zoogoed als over een geheele lijn, zooals in het woningvraagstuk het geval is, van die vrijheid misbruik wordt gemaakt, ten koste van duizenden en duizenden, dan is 't de plicht der overheid die duizenden in bescherming te nemen tegen dergelijke misbruiken van de vrijheid.

En we houden vol, dit is 't geval hier op Curaçao, in zake woninghuur.

Dat de gevallen van huurprijsverhoogingen met 200 pct. *uitzonderingen* zijn en dat de gemiddelde verhooging beneden de 100 pct. blijft, zooals de geachte briefschrijver beweert, is beslist onwaar.

Gevallen van 200 en meer percent verhooging zijn er zeer velen. Wie telt de huizen die vóór het jaar 1914 4,5 tot 6 gulden per maand deden, maar waarvoor na den oorlog en na den vestiging der Cur. Petr. Industrie Mij een huurprijs van 30 tot 35 gulden gevraagd wordt?

En de gevallen van woningen, die vroeger fl. 14 a fl. 15 deden en nu fl. 60 tot fl. 75 doen, zijn legio. Wie er een dag voor wil nemen, om op pad te gaan en eens bij de verschillende huurders informeeren, zal zich van de waarheid hiervan kunnen overtuigen.

„En er zijn nog", zegt de briefschrijver „honderden en honderden z. g. afdakjes, die tegen fl. 5 a fl. 10 (per maand, wel te verstaan) verhuurd worden." Ja zelfs voor minder n. l. voor den prijs van fl. 3. 50 á fl. 4. per **maand.**

Maar dan moet men niet vragen, wat dat voor woningen zijn. De schrijver noemt ze „éénmans-woningen." 'n Mooie naam voor een heel leelijk ding!

Want iemand die de moeite genomen heeft, om die „arbeiderswoningen (??)" in oogenschouw te nemen en op te meten, deelt ons mee, dat die van fl. 3. 50 á fl. 4 per maand 2. 50 × 2. 25 M. meten, en in heel veel gevallen bewoond worden door een man en vrouw of twee mannen. Die van fl. 6 á fl. 7 per maand meten 2. 40 × 4. 90 M. en zijn op 2 Meter door een linnen schot gescheiden. om de slaapkamer voor te stellen. Daarin huizen heele gezinnen, met kinderen en al.

Van dat soort zijn er honderden, ja, en de geachte schrijver zelf is bij een groot aantal daarvan geinteresseerd.

Maar wij vragen in gemoede: verdienen zulke krotten nog wel den naam van woningen?

Zou niet niet de eerste de beste woning- of zedelijkheidscommissie in het buitenland deze krotten voor onbewoonbaar verklaren? Want dat dit soort woningen de onzedelijkheid grootelijks in de hand werkt, kan door niemand betwijfeld worden.

Er is nog meer. Om de exorbitant hooge huurprijzen goed te praten, beweert de schrijver, dat in de laatste 10 jaren de kosten van huizenonderhoud met ongeveer 200 pct. gestegen zijn.

Laten we eens voor een oogenblik aannemen dat dit waar is, ofschoon we vroeger reeds tegen een dergelijke bewering in bewezen hebben, dat dit in geenendeele het geval is, - dan nog wordt daardoor die stijging van 100 tot 200 en meer percent niet goedgepraat.

Want we weten maar al te goed, ten eerste, dat een groot aantal huiseigenaars, vooral van die minderwaardige krotten, zoo goed als nooit een hand uitsteken om ze in eenigszins fatsoenlijken staat te houden; en ten tweede, geven de om de vier of vijf jaar terugkeerende onkosten van onderhoud, nog geen reden tot een jaarlijksche verhooging met 200 en meer percent.

En ten slotte is de berekening van den geachten schrijver, vooral wat de betere arbeiderswoningen en de woningen voor den kleinen-burgerstand betreft fictief en foutief.

Een woning van 20 á 25 gulden per maand, kost geen 20 á 25 gulden maar op z'n minst genomen 40 á 50 gulden, en een woning van 60 á 70 gulden, kost dit niet, maar minstens 80 á 100 gulden. En wel om de eenvoudige reden, dat bij den huurprijs die op zich zelf reeds overdreven hoog is, nog komen de kosten voor water en het wegbrengen der faecaliën, hetgeen per maand een niet onaanzienlijk bedrag vertegenwoordigt,

Dit alles bij elkaar genomen, komen wij tot het besluit, dat over het algemeen de huurprijzen van de woningen op Cnraçao veel te hoog zijn, en dat er alleen van Overheidswege paal en perk kan gesteld worden, aan het steeds hooger en hooger opdrijven der prijzen, hetzij door een onafhankelijke, geheel onbevooroordeelde huurcommisie, hetzij door bouwcredieten te verleenen, op groote schaal, aan particulieren, die voor eigen gebruik een woning willen bouwen, of aan vereenigingen, wier doel het is de volkshuisvesting te verbeteren, niet ten bate van eigen zak of kas, maar ten bate van het volk zelf.

doende kinderen, 't is als 'n onophoudelijk heen en weer golvende vloed van eenvoudige geloovigen, aanbiddend neergeknield voor den verborgen God onzer tabernakelen.

Toch zijn er nog onnoemelijk velen, die dagelijks onze St. Annakerk onverschillig voorbijgaan, die, ja, er zelfs nooit 'n voet gezet hebben.

Wat jammer is!

Kijk 'r 'ns hier! 't Opkomend Curaçao, waar nu vooral geldmaken 'n obsessie is, biedt ons nog zoo bitter weinig op artistiek, gebied, zoodat 't voor velen, hongerend naar 'n uiting van ware kunst, 'n openbaring, 'n feest voor oogen en hart zijn zal, 'n oogenblikje te wijlen in de pieuse stilte van dit machtig-zuiver-gelijnd kerkgebouw.

En toch bedoel ik nu juist niet U haar nobele archictectuur, noch de kunstzinnige beeldcmrij en lijdensstaties langs haar beide wanden te doen bewonderen, 't is me vooral te doen U attent te maken op dat eenig-mooi devoot artistiek Mariabeeld, dat hoog troont, helaas in te sobere belichting, op 't klein altaar, links achter den bisschoppelijken troon.

Dat is kunst, je ware christelijke Roomsche kunst, die Madonna met in de armen haar Engelachtig Kind.

Geknield voor zulk 'n beeld, valt 't o zoo gemakkelijk met kinderlijk-vertrouwen te bidden.

Zoo stel ik mij voor, de Moedermaagd eenmaal te zien, hierboven in haar hemelsche glorie.

Dat geve de goede God!

* * *

Ben den laatsten dag van mijn uitlogeeren-gaan, aan 't zwieren geweest, reuze!

Met 'n auto, — 'n Nash — naar de Isla gewield.

Wat me bijzonder opviel, onder 't er naar heen zoemen, was die verbijsterend drukke nieuwbouw van huizen en huisjes, overal links en rechts van den weg, zoover 't oog reikte.

Dat zit 'm waarschijnlijk in de excentriek-hooge stadsche huishuren, en in de economische gewiekstheid van de op de Isla-werkers, die de voordeelen snappen van dicht bij hun werk te wonen.

Met 'n scherpen draai zwaaiden we de Isla-poort binnen.

Toen portier mijn begeleider zag, — de krant noemt 'm de Isla-kapelaan — knikte ie 'm vertrouwelijk toe, 't was allright, we konden doorrijden. *„Verboden te rooken en te kieken!"*, stond er met reuzeletters op een der poortpilaren, wat me prettig-Hollandsch aandeed.

Let er op, over 'n tijdje staan er overal bordjes over de Isla verspreid met *„Verboden over 't gras te loopen"*, *„Verboden bloemen te plukken"*, *etc.* dat zit nu eenmaal 'n Hollander in 't bloed.

Aldra kwamen eenige uitloopers van deez, zich zoo machtig ontplooiende wereldindustrie in 't zicht.

Voelde me opeens als in 't hart van de overdonderende drukte van 't Rotterdamsche titanische groot-bedrijf, wat me goed deed.

Van die tank, daar, Jan Paul, preciseerde de sonore stem van confrater KOENEN, viel verleden week 'n jonge Arubiaan te pletter.

Stakkerd! God hebbe z'n ziel, en trooste z'n arme moeder!

Toen tiktakten we langs open loodsen, vol zwarte en gekleurde, toiletmakende, dobbelende, musiceerende, kin-krabbende, heftig boomende, en in hangmat luierende tropelingen, 'n typisch pittoresk warmzonnig tafereel, zoodat 't me danig speet, 't niet te mogen kieken.

Bleek, helaas, na ingewonnen informatie, dat door die pootige kerels al even fanatiek gedobbeld werd, als op New-port, 't naburig phosphaat-land.

Ontspanning moeten ze hebben, maar voor sport, b. v. voor voetballen voelen ze heel weinig, nogal logisch, als je doodmoe thuis komt, nà urenlang-pootaanspelen in de barre tropenzon.

En toch, verkeerd, absoluut verkeerd is 't en blijft 't, te meer daar vaak geheel hun dagloon en meer, in een minimum van tijd door dat fataal gedobbel hun door de vingers slipt.

Maar wat er tegen te doen?

Bordjes planten met *„Verboden te dobbelen"*?

Haalt niets uit, totaal niets.

Wie dient hier 'ns van practisch advies?

Niet allemaal tegelijk, please.

— „Kijk, Jan Paul, daar heb je nu mijn kapel".

— „Neen, maar, kerel, schitterend, dat valt me reuze-mee!"

En plots borrelde spontaan omhoog 'n oud Duitsch liedje, nog uit mijn studenten tijd:

„Das ist die Kapelle, still und klein,
„Sie ladet den Pilger zum beten ein."

Snap nog niet, hoe ik daar opeens opkwam, maar toepasselijk was 't.

We beenden de auto uit.

— „God beware me", foeterde de Isla-kapelaan, „nu heb ik toch waarempel den sleutel vergeten."

Algemeene hilariteit!

'n Krachtig: „In naam van Oranje doe open de poort", had niet 't minste succes; 't was hoogstwaarschijnlijk 'n Lips' slot.

Maar mijn jeugdige vergeetachtige confrater was er al weer van door met auto en al, en kwam dra weer aangetoeterd glorieus 'n sleutel zwaaiend, die hij, bewust van z'n professorale abstracterigheid, als reserve gedeponeerd had bij 'n naburig Isla-Arubiaan.

„Krak" zei 't slot, en „hê" zeiden wij.

Isla-kapelaan stond me glunderend te fixeeren, met 'n „Wat zeg je daar nou van gezicht".

Wat keurig intérieur!

Altaartje, preek- en biechtstoel, banken, communiebank. sacristie, zit- en slaapkamer, 't glansde alles van nieuwigheid, en was af, heelemaal af, zoo echt op z'n Hollandsch tot in de kleinste finesses van onder tot boven af. 'n Seraphien-orgel, dat nog ontbreekt, is al toegezegd aan den onvermoeiden Isla-kapelaan. 'n Schitterende electrische kapelverlichting, om 'n Curaçaosche stads — laat staan 'n buitenpastoor — jaloersch te maken.

En als bekroning van 't pittoresk geheel, hoog in top op 't sierlijk slank torentje met metalen klok, 't symbool van ons H. Geloof, 't glorieus kruis, badend in fellen zonnebrand.

Mijn eeresaluut aan de Isla-Directie, heel bijzonder aan den energieken Directeur ANSINGH, die met zulk 'n breede royale geste, een der dierste wenschen van onzen bisschop heeft vervuld, en aan haar vaardige vaklui, die dit juweeltje van 'n kapel-gebouw met zooveel animo tot stand brachten.

't Dunkt me teekenend hier even vast te leggen, dat door eenige niet-katholieken spontaan nu reeds met voldoening gewezen werd op den invloed van 't Isla-kerkje op het werkvolk.

Zoo moge 't gaan, immer crescendo, tot heil van volk en land, tot meerdere glorie van God!

Nog even 'n kort bezoek gebracht aan 't Arubianen-dorpje buiten de poorten, wat mijns inziens 'n prachtopzet is en 'n prachttoekomst heeft, en wielden in no time weer over Rooden weg, de roezemoezige stad te gemoet.

* * *

Toen 's avonds de vuurpijlen en donderbussen hoog in de lucht boven de lichtboei, H. M. ter eere, uitteenspatten, zat ik weer kalm in mijn eentje onder 't gaanderij'tje van mijn Willibrord'sche wigwam, met Scamp mijn trouwen Fox klimaat te schieten.

Heb in die dagen van uit-logeeren-gaan weer veel geleerd.

Curaçao gaat, neen, vliegt vooruit in huiverig angstwekkend tempo.

De kern van ons volk is nog goed, maar toch, sterke beenen die de weelde dragen.

Eén lichtpunt zie ik, ons volk bidt nog, en zoolang 'n volk nog bidt, staan de kansen pari, voor hun welbegrepen welzijn, geestelijk en tijdelijk.

Wat 'n waarheid is, massaal, als die rooie watertank dicht bij de St. Michaël-kapel.

— „Eens met me, niet waar, Isla-kapelaan?"

— „Natuurlijk, Jan Paul."

— „O zoo, Koos!"

San Willibrordo, Sept. 14/26.

JAN PAUL

Berichten uit de Kolonie.

Pauselijk onderscheiding.

Het heeft Z. H. Paus Pius XI behaagd den Hoog Eerw. Pater M. LUYCKX, Vicaris Provinciaal en Hoofd der Paters Dominikanen in de Missie van Curaçao met de Pauselijke Medalje *Bene Merenti* te vereeren, naar aanleiding van het deel dat de Missie van Curaçao gehad heeft in de groote algemeene Missie-tentoonstelling, gedurende het H. Jaar in het Vatikaan gehouden.

Aan den Hoogeerw. Pater M. LUYCKX onze eerbiedige gelukwenschen met deze Pauselijke onderscheiding.

Triduum Jongenscongregatie

De Jongens-Congregatie van Otrabanda heeft deze week een plechtig triduum gevierd, naar aanleiding van het 2de eeuwfeest van de heiligverklaring van den H. Aloysius van Gonzaga, Patroon der Katholieke Jeugd.

De Predikaties werden gehouden door den Weleerw. Pater H. Zoetmulder. De opkomst was gedurende al die drie dagen schitterend; ook bij plechtige Algemeene Communie op Woensdagmorgen. Als besluit van dit triduum werd een adres opgesteld, waarin de leden der Congregatie beloven als flink Katholiek hun geloof te belijden en beleven, en naar beste krachten de zuiverheid te bewaren. Dit adres, onderteekend door 172 Congreganisten, zal naar Rome worden opgezonden, en later gezamenlijk met de adressen van de Katholieke Jongenscongregaties der geheele wereld worden neergelegd op het graf van den H. Aloysius.

Na de plechtige sluiting van het Triduum op Woensdagavond, verzamelden zich de leden in de zaal der St. Jozefsgezellen, waar verder de avond gezellig, met muziek en zang en geestdriftige speeches werd doorgebracht. Het muziekkorps „Excelsior" van den C. R. K. V. luisterde dezen feestavond op.

Mogen de leden trouw blijven, aan hetgeen zij met Gods genade beloofd hebben, tot heil van henzelven en de maatschappij.

Hospitaal St. Elizabeth.

Donderdag morgen arriveerden met het *SS. Oranje Nassau* van Holland, de drie eerw. Zusters CONSTANCE, LUCRETIA en WALTERA, alle drie uit het Moederhuis te Breda en met bestemming voor het St. Elisabethsgasthuis. De Eerw. Zusters CONSTANCE en LUCRETIA zijn bestemd voor de ziekenverpleging, en de Eerw. Zuster WALTERA voor huiswerk.

Aan allen roepen wij een hartelijk welkom toe!

Tweede Curaçaosche Dominikaan.

Op heden 18 September zal de jongeling LUIS DOMINICUS KRANWINKEL in het klooster te Huissen, het habijt der Dominikanenorde aannemen en zijn intree doen in het Novitiaat.

Onze hartelijke gelukwenschen aan LUIS en zijne geachte Familie. Moge hij met Gods genade volharden in zijn heilige roeping, opdat wij hem na 7 jaren als een flink en degelijk missionaris hier op Curaçao begroeten mogen.

Centraal Station.

Vergis U niet. Niet het *Centraal Station*, te Amsterdam, in de buurt van de Ruyterkade, het kunstgewrocht van Dr. Kuipers bedoelen we. Neen, in onze Prinsenstraat No. 11, vlak tegenover het Hotel Washington moet ge 't zoeken.

Dit Centraal Station heeft met het spoorwegverkeer niets te maken, maar zooveel te meer met het automobilisme.

De firma Maduro Jr is hier de groote importeur van de auto, merk *Dodge Brothers* en truks en autobus *Graham Brothers*. Er loopen hier al vèr over de 60 van dat merk, en er zijn nog 7 op komst.

Diezelfde firma heeft nu in de Prinsenstraat een zeer moderne inrichting, zóó modern als men op Curaçao niet zou verwachten — voor auto's.

Wat een kapper en barbier, een restauratie, een modemagazijn, een hospitaal biedt om den mensch in- en uitwendig op te knappen, vindt men hier in een uitgebreide inrichting bijeen voor alles wat een auto voor versterking, herstel, versiering enz kan noodig hebben.

Een Show-room, een keurig Salon fijn beschilderd, met een mooi linoleum op de vloer, en groote spiegelruiten in den gevel, geeft gelegenheid de mooiste auto naar zijn keus uit te zoeken.

Kantoor en winkel, waar alle reservedeelen van auto's in elke hoeveelheid verkrijgbaar zijn.

Automatische pomp voor gasoline voor lucht, voor de banden, voor water voor 't reservoir, voor vet en smeerolie voor den motor is hier verkrijgbaar.

Reparatie-inrichting voor schoonmaken en herstellen van auto en motor. Alles wat ge kunt uitdenken, wat een auto van tijd tot tijd noodig kan hebben, vindt men hier bijeen.

Persoonlijk bezoek wordt op prijs gesteld en zal iedereen bevredigen. Curaçao vooruit!

Gediplomeerd.

De *Boletin* meldt, dat de jongeling G. A. NOUEL zijn diploma Engelsch heeft verworven van de *Vereeniging der Leeraren* te Breda. Proficiat! en onze gelukwenschen aan zijn leermeester den Heer. M. ROMER.

Brand op Isla.

Zondagmorgen omstreeks kwart voor vijf, brak er brand uit in een der installaties van de C. P. I. M. Hoog stegen de vlammen op en de brand had zeer ernstige verhoudingen kunnen aannemen, als het bluschapparaat met foamite den brand niet spoedig bedwongen had:

Omstreeks half zeven was men den brand volkomen meester.

Dinsdag in den vroegen morgen brak er andermaal een brand uit die echter ook spoedig bedwongen werd

Regen en Storm.

Maandagavond stond 't prachtig. Iedereen verwachtte een reuze-regen. De bliksem in het Noorden, was niet van de lucht. En tegen den morgen even voor drie, stak er stormwind op die ons deed denken aan het staartje van een orkaan. In de stad bleef echter de zoolang gewenschte regen uit. Verschillende plaatsen van de buitendistricten zijn echter des te royaler getracteerd. Op Barber viel er 44 m. M. Ook Soto en Sta. Cruz en Lagoen hebben 'n zwaren regen gehad. Uit de bovendistricten ook ontvingen we berichten van goede, ofschoon erg plaatselijke, regens.

En intusschen blijft 't maar snikheet. Er heerscht een hitte als Curaçao maar weinig gekend heeft. Er zijn dagen dat de barometer 94° binnenshuis wijst, en buitenshuis 118-120°.

Alles wijst op „tropical disturbances" die dan ook niet uitgebleven zijn. Ten gevolge van een orkaan, die Woensdag geseind was, en die St. Martin van verre gepasseerd is, hebben ze daar een regenbui gehad van maar eventjes 240. m. M,

Van Aruba ontvangen we bericht, dat er op St. Nicolaas, Sabaneta en beoosten van Sta. Cruz een flinke regen gevallen is.

Woensdag 8 uur 's avonds werd er een hevige storm geseind, bewesten van Bermuda, richting West-Noord-West. De storm Dinsdag geseind, beoosten van St. Thomas, bewoog zich in westelijke richting en woedde Woensdag avond met aanzienlijke intensiteit op korten afstand van Puerto-rico.

Donderdag morgen seinde men dat de storm ten Zuiden van Nassau, zich bleef voortbewegen in Westelijke richting; en die beoosten St. Thomas ging langzaam in de richting benoorden Puerto-rico.

De lichte storm die woedde op het noord-westelijk gedeelte van de Caribische zee, passeerde in noord-oostelijke richting over Cuba.

Een andere storm, omstreeks 18° ten N., en 62° ten Z. bewoog zich in westelijke of W. N. westelijke richting.

„Bill-Brauerei Beker."

R. K. V. V. Jong-Holland — D. F. C 3—0.

Onder buitengewone belangstelling had verleden Zondag bovengenoemde wedstrijd plaats, die opgeluisterd werd door het muziekorps „Excelsior". Vóór het begin sprak de Heer ERNESTO MARTIJN een mooie rede namens den fabrikant en deelde daarna eenige reclame-artikelen uit onder de spelers van beide elftallen. De voorzitter van den Bond dankte den Heer MARTIJN voor zijn mooie woorden tot de elftallen gericht.

Te half vijf stelden beide elftallen zich op onder de leiding van scheidsrechter DE BRUIN, die matig voldeed. R. K. V. V. *Jong-Holland* verscheen volledig, doch *D. F. C.* had een invaller. Er ontwikkelde zich aanstonds een tamelijk vlug spel met *Jong-Holland* eenigszins in de meerderheid. Verschillende van haar mooie aanvallen werden onderbroken door de *zwartbroeken*. Bij *D. F. C.* wilde het in de voorhoede niet vlotten. Er was te veel getreuzel en het samenspel was zoek, terwijl wij bij *Jong-Holland* van een mooi samenspel genieten konden in „short-pass" systeem.

Het spel bleef in hoofdzaak op D. F. C.-helft.

Na tien minuten spelen wist TWEEBOOM de leiding aan J.-H. te geven met een mooien kopbal en werd de stand gebracht of 1—0.

Nu pakte *D. F. C.* flink aan en deed met vlug passeeren van den bal een mooien aanval op *Jong-Holland*-doel, maar de achterhoede van de *Roodwitblauwen* was solied. Het leder kwam weer terug op D. F. C. helft, de rechtsbinnen van *Jong-Holland* kreeg den bal, gaf over aan JOURDAIN die weer met een flinken trap den bal in 't net trapt, en zoo den stand bracht op 2—0.

Nu ging 't spel heen en weer, maar toch konden we opmerken dat *D. F. C.* begon te verslappen.

J. H. kreeg integendeel meer animo en combineerde prachtig met het gevolg dat TWEEBOOM met een ferm schot den stand bracht op 3—0.

Rust kwam in met 3—0.

Na de rust heeft *J.-H.* steeds zijn meerderheid getoond.

D. F. C. was niet erg op dreef in dien wedstrijd.

D. F. C. heeft herhaalde malen mooie doorbraken gedaan, doch deze stranden op de hechte verdediging van *J.-H.* Eindelijk kreeg de keeper van *J. H.* een bal, droeg dezen, de scheidsrechter floot en wees naar het bewuste punt „strafschop." De keeper verliet onmiddellijk zijn goal, welke handeling ik ten sterkste afkeur.

D. F. C. trapte opzettelijk langs.

Hard werd van beide kanten gestreden, het mocht echter *D. F. C.* dezen keer niet gelukken een goaltje te fabriceeren, daar de achterhoede vau de *Roodwitblauwen* onverzettelijk was.

De man met de fluit blies einde en *Jong-Holland* behaalde een overwinning van 3—0

J. A. HERNANDEZ.

Dankbetuiging.

Ondergeteekende betuigt hiermede haar innigen dank aan Dr. J. de J. Arends, voor de goed geslaagde operatie aan haar oog, dat sinds vijf jaar van het licht was beroofd, tevens aan de Eerw. Zusters van het St. Elisabethsgasthuis voor de liefderijke verpleging.

CLARITA MONTE.

Officieele Berichten.

Aan den tijdelijken seinwachter op het Waterfort E. C. Kusmus is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend en W. H, Galmeyer is tijdelijk benoemd tot seinwachter op het Waterfort.

De tijdelijk klerk, werkzaam ter Gouvernements-Secretarie, D. B. Duque, is definitief benoemd tot klerk.

Aan den heer Ph. F. de Haseth Plz. Commies op Curaçao, is op zijn verzoekt eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den seiner bij den post voor D. T. op Aruba F. H. Ruiz, is, wegens ziekte nog veertien dagen vrijstelling van dienst verleend.

Aan den gouvernements-geneeskundige Ch. J. Samson is, wegens ziekte, twee weken binnenlandsch verlof verleend.

Aan den boschwachter 2e klasse op Bonaire M. Margaretha is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Carlo Cohen op Aruba is benoemd tot tijdelijk agent van politie 2e klasse.

De adjunct-commies X. H. Ch. M. Krugers, werkzaam ter Inspectie der belastingen alhier, is overgeplaatst naar het Departement van Openbare Werken.

Gestrand.

De Engelsche schoener „*Mabel Marguerite*" thuis behoorende te Barbados, Gezagvoerder James C. Kydd, is gisteren morgen ongeveer om 5 uur gestrand op Klein Curaçao, bijna op dezelfde plaats waar de Engelsche tankboot „*Chiton*" in Mei van dit jaar strandde.

De „*Mabel Marguerite*" is niet verassureerd. Door tusschenkomst van den Heer D. POWELL en de firma PROSPERO BAIZ EN C°., respectievelijk Engelsche Consul en Agenten van bedoeld schip, alhier, zijn er pogingen gedaan om de sleepboot „*Samson*" van de C. S. M. naar de plaats waar het schip gestrand is te sturen, om te trachten het weer vlot te krijgen.

De „*Mabel Marguerite*" was op haar reis van Bonaire naar Curaçao met een volle lading grint, bestemd voor de C. P. I. M. en verscheept door Herrera Hermanos, te Bonaire.

Wij hopen dat het schip weer gauw vlot moge komen.

Ina Vanterpool vergaan.

Gisteren, Vrijdag, werd draadloos bericht ontvangen vah St. Martin, dat de paketschoener *Ina Vanterpool*, in den storm die dezer dagen in de Caribische zee gewoed heeft, vergaan is bij Statius. Geheel de bemanning is, gelukkig, gered.

BUITENLAND.

Amerika en Europa.

Het bezoek, dat de Amerikaansche minister van Financiën Mellon aan Europa brengt, heeft aan de quaestie der schuldregeling met de Ver. Staten weer nieuwe actualiteit gegeven.

Dat Europa sinds den oorlog bij de Nieuwe Wereld zwaar in het krijt staat is bekend. En dat Amerika een groot economisch overwicht verkreeg op de Oude Wereld evenzeer. Geen wonder, dat een zekere ontstemming is ontstaan en Amerika tegenwoordig niet bepaald populair is in Europa. Men meent, dat de V. S. te veel hebben geprofiteerd en blijven profiteeren en aarzelt ook niet aan die meening uiting te geven. Aan gene zijde van den Oceaan wordt dit wel gevoeld, en er gingen daar dan ook stemmen op, om zich wat toeschietelijker te toonen ten aanzien van het verarmde Europa. Zoo kwam senator Peabody nog onlangs met een voorstel de schuldenquaestie opnieuw te onderzoeken met het oog op een kwijtschelding, daar de leeningen van Amerika aan de Staten van Europa ten slotte slechts tegenpraestatie zouden uitmaken voor heel den oorlogsduur, dat de geallieerden alleen het front bezet hielden en ontelbare menschenverliezen leden. Maar hiervan wil Mellon niet weten. Hij meent, dat zaken zaken zijn en Amerika al heel wat kwijtgescholden heeft.

Hij zegt: „De Fransche schuld, na den oorlog aangegaan, beloopt met den interest een totaal van 1.655,000,000 dollar. Door de overeenkomst met Berenger is de huidige schuld gesteld op 1.681,000,000 dollar, zoodat alle schulden, tijdens den oorlog aangegaan, vrijwel zijn kwijtgescholden.

„De Italiaansche schuld, na den wapenstilstand aangegaan, beloopt met den interest 800,000,000 dollar, en door de schuldregeling is de huidige waarde van de schuld tot 426,000,000 dollar teruggebracht."

Voor Servië is een overeenkomstige regeling getroffen, terwijl de leeningen door België na den wapenstilstand in Amerika opgenomen, met den interest 258,000,000 dollar beloopen en de huidige waarde van de schuldregeling 192,000,000 dollar bedraagt. Daarnaast staat nog de oorlogsschuld van 172,000,000 dollar, welke terugbetaald wordt zonder berekening van rente, doch die geheel gedekt wordt door de Duitsche betalingen aan België.

De voorschotten, aan Engeland verstrekt na den wapenstilstand, beloopen met den interest een totaal bedrag van 660,000,000 dollar, terwijl de huidige waarde van de geheele Engelsche schuld 3,297,000 dollar beloopt, doch hieraan voegt Mellon toe: „Men moet zich herinneren, dat Engeland het grootste gedeelte van zijn schuld aanging voor zuiver commercieele doeleinden."

Verder gaan heet hij, in de huidige omstandigheden onmogelijk. Een politiek van kwijtschelding der schulden zou een uitspraak van het kiezerskorps vergen en die is totnogtoe niet geschied, noch gevraagd.

Intusschen geven bovenvermelde cijfers weer eens een illustratie van de financieel-afhankelijke positie, waarin Europa tegenover het land der Yankees gekomen is.

De kinder-rooverbenden. Ervaringen van Pater d'Herbigny.

Eenige weken geleden reeds, schrijft het *Centrum*, meldden wij eenige staaltjes van vagebondage van kinderen op de Russischespoorwegen. Thans vertelt de leider van het Pauselijk Oostersch Instituut te Rome, pater d'Herbigny S, J. in een beschrijving van zijn jongste reis naar Kieff en Moskou, hoe hij zelf in Kieff heele scharen van deze jeudige bandieten, die zich veelal in ware rooverbenden vereenigen, en geheele streken onveilig maken, ontmoet heeft.

Ze loopen in den zomer zoo goed als geheel naakt, slechts eenige flarden hangen om hun lijf. Men noemt ze met recht den schrik der bevolking, want ze vergenoegen zich niet met enkel bedelen, maar vallen de menschen op straat aan, of betreden met 5 of 6 tegelijk op een teeken van hun hoofdman een winkel en plunderen deze in weinige minuten leeg. Het is onmogelijk hun te weerstaan, want zij hebben een verschrikkelijk wapen: de ergste besmettelijke ziekten, die zij berekenend weten te benutten. Zou een vrouw op straat weigeren hen het gevraagde handtaschje uit te leveren, dan roept de jonge rooverhoofdman koelbloedig: „Geef af, anders bijt ik!"

„Laat het los, anders geef ik je de ziekte!" En zijn tot op het bloed indringende beet draagt daadwerkelijk met het speeksel het ongeneeslijk gif der onteerendste ziekten op de aangegrepene over. En niet weinig gevallen van dit soort worden in de officieele politieberichten medegedeeld.

Op het land voelen zich deze jonge roovers nog beter thuis. Ze stelen wat ze gebruiken kunnen, waar ze het maar vinden kunnen. De boeren geven hun meest en reeds uit medelijden wat zij verlangen, brood en vleesch of een kleedingstuk, maar o, wee, als er een iets durft weigeren dan wordt hij al gauw de wraak der kinderen gewaar. Spoedig sterft een of ander stuk vee op geheimzinnige wijze, gaat een schuur of stroodak in vlammen op, of verdwijnt een kind uit de boerderij.....

Men zegt dat onder deze jonge misdadigers, wier ouders bij de sovjetrevolutie en in den hongersnood omgekomen zijn, zich een groot getal bevinden der voorheen voornaamste adellijke families van Rusland.

Een treurig voorbeeld. hoe het met de marxistische volkswelvaart in werkelijkheid gesteld is.

Bij de Sovjets op visite. Zij tracteeren hun bezoekers op cholera-bacillen.

Eenige weken geleden maakte de Engelsche vrachtboot „Tiverton" een reis van Rotterdam naar Batoem. Men had er voor gezorgd, dat er voor de geheele reis — hèen en terug — voldoende drinkwater aan boord was.

Bij aankomst in de haven van Batoem was de ontvangst minder vriendelijk. Vooral tegen de Engelsche schepen wordt door de sovjets den laatsten tijd een zeer vijandige houding aangenomen. Dit blijkt reeds uit de manier waarop de invoer-verboden worden toegepast. Zoo werd de scheepsjongen, die een paar nieuwe pantoffels aan boord had, gestraft met een geldboete van één pond, een ander, die stof voor een costuum bij zich had, kreeg niet minder dan een boete van zeven pond.

Kort na het vertrek uit Batoem werden verschillende ziektegevallen geconstateerd, waarvan enkele van ernstigen aard. Te Constantinopel vroeg men om geneeskundige hulp, doch deze werd geweigerd en het schip werd gedwongen onmiddellijk door te varen.

Eerst in de haven van Zea (Griekenland) werd hulp verleend.

Een onderzoek bracht aan het licht dat het drinkwater met cholera-bacillen was besmet. De omstandigheden doen vermoeden, dat hier opzet in 't spel is en dat de sovjets uit haat tegen de Engelschen het drinkwater hebben besmet.

Nadat het schip ontsmet was geworden, kon de reis naar Rotterdam worden vervolgd, waar het op het einde van de vorige week arriveerde en vanwaar het inmiddels wederom naar Hamburg is vertrokken.

Msb.

Zeilvaart

gedurende de maand Aug. 1926

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar*	
Amay	2	Aruba	25
Aruba	28	Bonaire	54
Bonaire	52	Bov. Eil.	1
Bov. Eil.	1	Guanta	1
Cuba	1	Haiti	1
Guanta	1	La Guayra	2
La Guayra	2	La Vela de Coro	10
La Vela de Coro	9	Maracaibo	14
Maracaibo	11	Pto Cabello	18
Mayaguey	2	Pto Rico	1
Pto. Cabello	13	Santo Domingo	2
Rio Hacha	1		
Sto. Domingo	2		
Tucacas	3		
Trinidad	1		
Zee	1		
Total	130	Total	129

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Aug. 1926 aandeden, met de vermelding van hun gezamenlijk inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN. Inhoud in M³.			STOOMSCHEPEN. Inhoud in M³.		
Maand	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Aug. 1926	130	37.802	33.787	248	2.090.700	1.205.160
Vorige maanden	939	193.536	171.247	1624	14.692.023	8.463.758
Totaal	1069	231.338	205.034	1872	16.782.723	9.668.918

N. B. Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van gouden en zilveren voorwerpen ter Spaar & Beleenbank van Curaçao beleend van den **2n Jan. 1925** *af tot en met den* **29n Juni 1925** *onder* **No. 3305 K** *t.m* **No. 2393 L.** *zal plaats hebben, op Donderdag den 7den Octb. a. s. 's morgens om 9 uur en volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 11 Septb. 1926

de Voorzitter

H. J. Cohen Henriquez.